

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جمن آنلайн نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۰۱

ژباره: سمسور ودان

د تولستوی وروستی وخت

د ستر روسي اديب (ليو تولستوي) د تخليق قدر او مقام دومره لور دی چي نږي يې تر او سه په سحر کي اخته ده. نږي ته د (جنگ او سولي) په خبر شاهکار اثر ورکونکي ليو تولستوي د خپل ادبی ژوند په په لومريو ورخو کي و چي له صوفيه نومي بنکلې نجلۍ سره يې واده وکړ.

صوفие د تولستوي د ژوند بهه همسفره ثابته شوه، ژر يې د هغه تخليقی هنر وپېژانده، په کور کي بي پرسکونه ماحول ورته تيار کر، تولستوي به تول وخت په خپل کار بوخت و چي بهه نتيجه يې ورکړه او ژر ژر په توله نږي کي وپېژندل شو.

د دواړو تر منځ نه یوازي دا چي مثالی مینه وه په یو بل يې کلک باور هم درلود.
صوفيء دا مثل چي: (د هر کامیاب نر تر شا د یوی بنځی لاس وي) درست ثابت کړ.

ستر تولستوي ممکن لومري انسان و چي په خپل ژوند کي بي لا توله شتمني غربيو بزګرانو او د هقانانو باندي ووېسله. چي ژوند او اخزو ته ورسپدنه نو مهربان تولستوي ناروغ شو او په همدي حالت کي بي داسي عجبيه پرېکړه وکړه چي له ميني دک ګډ ژوند کي بي د لومري څل لپاره ترڅه وشيندل شول.

تولستوي فيصله کري وه چي له مرګ وروسته به بي د نولو اثارو حقوق د انسانيت په نوم مفت اعلان شي. په دي خاطر بي وصيت هم تيار کړ؛ خو صوفие بي مخالفت وکړ او وېيل: شتمني دي له ورلاندي خيرات کري او که د کتابونو حقوق هم مفت کري، نو زمور او لادونه به څنګه ژوند کوي؟ خو رېښتوني او په انسانيت مئنی تولستوي بي پرواه ونکړه.

ورو ورور د تولستوي او صوفيء تر منځ سور جنګ پیل شو؛ خو تولستوي د لومري ورخې په خبر باور پري درلود. له یوې لور پرته تول او لادونه د صوفيء په طرف وو.

هغه یوه دېره سره او تياره شپه وه. له جهنم څخه را الوتي د ساپيريا يخې هوا هدونه منجمد کول. ناروغ، ضعيف او بي وسه تولستوي د خپلی خونې له بخارې سره نيردي په بستر کي پېت و. ناخاپه بي د ليکلو خونې څخه اواز واورېده، له څنګ کوتې ورغى او وې ليدل چي صوفيء وصيت لټوي.

د تولستوي د کلونو کلونو باور په یوه شبې کي مات شو. په کوته کي د شيندل شويو شيانو تر ليدو وروسته تولستوي هېڅ و نه وېل، له بستري سره پرېتی خپلې بي په پېښو کري او چوپه خوله له کوره ووت.

له کوره لېر ورلاندي بي یو زور د ريل ګادي تمҳاي و. په یوې دېرېني څوکي د سري واوري غوندي پرېبوت. وېل کېږي چي ستر تولستوي په هماګه شبې مر شو چي صوفيء بي باور مات کر، زړشت، ناروغې او شدید سور موسم ورته هسي بهانه شول.

سهار له ویران تمھاي څخه خلکو د تولستوي سور، منجمد او له يخنی کلک شوی جسد ترلاسه کړ. یقیناً! رېښتوني تخليق کاران تر خطرناک حده حساس وي او مرګ تري یوه لوېشت لري وي.

ژباره